

ληρικό πρωτοποριό του Orient-express και έρχεται στη θέση του ζένο. "Έτυχε λοιπόν στὸ διόρο μας τραίνο νὰ είνε ὁ conductor, ὁ ὀδηγὸς νὰ ποιῶμε, ὁ ἰδοὺ ποὺ συνόδευε τὴν περονῆ Μίς Εὐρώπη, ὁ ὄδηγὸς νὰ ποιῶμε, ὁ ἰδοὺ ποὺ συνόδευε τὴν περονῆ Μίς Εὐρώπη, η Μίς Οινηγαρία δημόσιο, τὸ ἔπι ἀριθ. 13.

— Λειταρία; — "Ωστε νὰ λοιπὸν ποὺ οἱ σᾶς ὁ ἀριθμὸς δεκατριών ἔφη γοῦντι.

— Λειτό τὸ παρεπήθισμα καὶ ἔγω, "Ωστόσο οἵμος δὲν ἥσεγι ποὺ ταξιδεύειστε στὸ ἰδιού βαζόνι ποὺ ταξιδεύειστε ἡ περονῆ Μίς Εὐρώπη. Μᾶς τὸ είτε ἀτὸν ὁ conductor.

— Δεσποτίν, μοὶ είτε, νὰ τὸ ζερέτε αἴδες θὰ ἐκτέξουν Μίς Εὐρώπη. Αὐτὸ δὲν σᾶς τὸ λέων μανύκια γιατὶ ταξιδεύετε στὸ ἰδιού διαμέρισμα τὸ διόρο μας νὰ είνε τὸ ταξιδεύειστε καὶ ἡ περονῆ Μίς Εὐρώπη.

Στὴ σιεύησησι αὐτὴ ἔτυχε νὰ βρίσκουνται καὶ τερεῖς ἄλλοι σιδηροδρόμοι, οἱ δούτοι ἀρχαῖοι νὰ ἀποστέλλονται αὐτὸντες γύρων. "Ο διος μας οἵμος ἐπένειστε στὴν ἰδιού ποὺ καὶ στὸ τέλος ἀνατέστε τὸ ποὺ ποὺ δέχτηστε νὰ βάλλει στορχία με τοὺς ἄλλους, διτὶ δὲτέχνη ἔχον. Σπουδαῖα πολύτιμα εἰστοῦνται γαλάζια ψάριά με τὸν καθένα ἀτὶ τοὺς σιδηροδρόμους.

— Καὶ κερδίστε;

— Φεστιβάλ ζέρδοσε. "Ηταν τόσο εὐγνωμος, ὁ καπενέος, ὅστε μόλις ἔγινε ἡ ἔλλονή και βρήκε Μίς Εὐρώπη, μοὶ ἔγινε ἔνα διωδότατο τρόμα και μὲν γέγοντοσιδέρων γιατὶ, γιατὶ σ' ἔμηνα περισσότες τὸ σπαθί. Μὲ παραπάσσοις ἔτιστε νὰ τοῦ στεῖλο μιὰ φοιτογαρία μον. Καὶ τοῦ τὴν ἔστειλα μὲν γαγάλην ἐγράψτηστι.

» Επὶ τέλους, τὴν Κεραμίδην την Ιανουαρίου, στὶς ὁρτώσιμα τὸ πρωτ., γάτασσα στὸ Παρίσι, ποὺ εἶχε θέη γεόντα να τὸ ἰδιού. Φαντάζεσθε πει τὶ γινοταν στὸ σπαθί. "Ἐνα πλήμης κούπων περιέπειν νὰ τάσσω τὸ σπαθί. Εἶναι ἀπορρίματος δεμών τριμοντάρημά, ἀντιστοιχίας ζένους ἀπορρίματος, μέλιν τῆς Σερβίας, Βούλγαρος και Τοροράζης παρασκίας. Ήνα πλήμης "Ελλήνες, ένα πλήμης φοιτογαρίας, καὶ ἔγινε ζένον πόσοι.

» Μόλις στιμάτησε τὸ τραίνο, η μάλλον δὲν εἶχε ἀσύμη καλά—καλά προφάστιον να στιμάτησην κι ἔτεσσαν οἱ διμοσιογράφοι και μάς περιοδέλλουσαν δέρες. "Αρχίσαν να μάς ἴστοριδες, να μάς φωτο—"Η δις 'Αλίκη Διπλαράκου—Μίς Εὐρώπη, ὅταν ἦταν ἀγαπητούσα, Κι' ἔστι διος παιρητηῆμη κόμη αικαρή, σωπτὸ ἀγορουκόρισθο, σπωτὸς ἀφηγεῖται ἡ ἰδια. Εἶνα χείραν εἶνοτάρη για μένα. Οτι μόνον ἐ κόσθος γνωκαὶ αὐτὸντες μεγαλείτερην προσονήι, ἄλλα καὶ ἀπὸ τοὺς διμοσιογράφους και τοὺς ποτογράφους ιδιος, μαζεύτησαν οἱ περισσότεροι γύρων ποὺ γιατὶ μάς πάρουν συνεντένεις και νὰ νὰ μὲν φοιτογαρίδησιν. "Εννοεῖται διτὶ αὐτὴν ἡ προτίμησης ἐπόνοφε τὸ δάμφος μον. Μοὶ ἔδινε ποιλίςς ἔλπιδες ἐπιτυχίας, ἄλλα πρέπει κούλας να λάβετε δεν ὄψην σας, διτὶ διος μὲ τὶς δούτοις συνεταξίδειαν, δὲν ισχαὶ παὶ ἀπεικόνιντες μον.

— Αντές τις ποὺ ἀπεικόνιντες ποὺ τὶς συναντήσατε;

— Στὸ «Παλάν ντ' Ορούσι», τὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο ποὺ εἶχε ὅμοια για τὴν διαμονὴ μῶν τὸν Μίζ, ποὺ ἀπὸ τὸν διαγωνισμό. Μετά τὸν διαγωνισμό έσπειν ποὺ διτὶ εἰσέλεγεν Μίς Εὐρώπη, ποὺ μάρκανται καὶ κατοικήση τὸν «Κλάριτς», ποὺ μάρκανται νὰ σᾶς ποὺ ποὺ τὸ μεγαλείτερο και ἀμιστοχαριτώτερο ξενοδοχεῖο τὸν Παρίσιον. Στὸ «Παλάν ντ' Ορούσι» λοιπόν, συνήντησα κι ὥστε τὶς ἄλλες Μίζ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν Μίς Βέλγιον ποὺ κατοικήσθε κιόλας μελοτελεύτας στὸ ξενοδοχεῖο «Κλάριτς».

— Ήθελε ν' αποφύγῃ τὴν μεταζόμετρη θωσική...

— Νάι, η ἀλήθεια εἶνε πῶς θεωροῦσε σχέδιον βεβαία τὴν ἐπιτυχία της. Και μὲ τὸ δίπτυχο τῆς δημος, γιατὶ ἦταν ψωπατήση. Μά μάρκασι κι ἡ ἄλλες πήγαναν πίσω; Η πέντε—ξεῖ αὐτὶ τὶς συναντηρητήσις μον ἵσταν καλλονές πραγματειάς. Και, ἔννοεῖται, ποὺ μόλις τὶς ἀντίστοιχα κοπτήσαν τὰ φτερά μου ἀρχετά...

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

P O Y Θ

(Τοῦ HOOD)

Περίμεναν στὴν φτώχεια τῆς καὶ ταπεινῆ στὰ κάλλη, μεσ' στὰ σπαρτὰ στρέπταντε, ἥλιοτεριζούμενη, νέηη τοῦ ἥπιον, ποὺ λαμπρὸς μέσ' στὴν θερμῇ του ὄγκωντο μὲν ἀμετόητη θερμὰ φιλιά την εἰτὲ φιλημένη. Τὰ κόσκινά της μάγνηα, μὲ τὴν ντοσοή βαμμένη, πάργανε κι ἄλλη ώμοφριά, πάργανε καὶ ἄλλη ζάρι μὲ τοὺς χρυσοὺς φινάνσιους τὴν λάμψη με φωτισμένα, σὰν παπαδόπουλες κόσκινες σ' ἀθέριστο κυθάρι.

Μαῦρο ἦταν τὰ μάτια της, τὰ μακρὰν μαλλά της καὶ τὰ σημιτά τη φύδια της γωματένα καὶ ποι μαδα, μαργά, πικάν καὶ μαργάν καὶ τα ματόλαδά της, ποὺ τὸν ματιών της γλιθανταν τὴν λάμψη καὶ τὴν λαδωφ. Ό πέπλος της ἀνάλλαφος τῆς θυσίουν τὰ μάτια, καὶ αὐτὴ, φτωχία μά πλονάνα στὴν ώμοφριά, στεκόταν μέσ' στὸ σπαρτὸν τὸ ὄλεσθαν δεμάτην ποσσονόταντε.

* * * Α : Δὲν τὸ θέλει ὁ Θεός, πανώλια μον (χοτέλλα), ἔγινο νὰ φίγων χωματιόν καπό στὴν ἀπόθηκη μον σὲν στὸ σακκονάλια ποὺ διὸ στάχα μόνον. "Ετα, νὰ μοιραστοῦμε τὸν καρότο, τὰ πλούτη (καὶ τὸ σπίτι μον).

Μετ. ΔΗΜ. ΣΤΑΛΙ

ΓΙΑΤΙ ΠΟΝΕΙΣ;

(Τοῦ Στεκεκέτη)

Έρωτηση τὴν δόλια μον καρδιά : Γιατὶ πονεῖς; Γιατὶ είσαι λυπημένη; Και μὲν ἀποζητήσθε : — Ή ἀγάπη μον πεθαντίνει !

Έρωτηση τὴν δόλια μον καρδιά : — Οταν πεθάνη ἡ ἀγάπη, τι ἄλλο μένει ; (νει;) Κι' είπε : — Η καρδιά ποὺ ἀπελπιστεῖ στην πεθανεί !

Μετάφρ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ

» Ή ἡμέρα τῆς ἀμιζεώς μον ἦταν ἡ τελευταῖα ποὺ εἶχε δοσθεῖ για τὴν προσέλευσι τὸν Μίζ. Αὐτὸ τὴν ἐποίησην δὲρχιζαν κιόλας ποὺ μετέτη πρὸς πορθμούς τοὺς της ζητήσαν σινέντεις ποὺς ὅση μόνον δὲν ἦταν δεσποτίνες, διτὸς ενίμιζαν αἱ κριταὶ καὶ ωτὶς ποὺ ἦταν δὲρχιτηρίους, ἀλλα ποὺς ἤταν ποὺς κιόλας ποὺ ἔννε πέτω... παντερεμένη καὶ είριζε καὶ διὸ παιδιά... "Ελαβε δὲ μέρος στὸν διαγωνισμό, γιατὶ ν' ἀποδεῖξη ποὺ είναι πολὺ ἐσαγάλμενη ἡ αντιληφής διτὶ τὶς μάνταντες κοπέλες της εἰνε ὠμοτέρες ἀπὸ τὶς παντερεμένες γυναῖκες. "Εννοεῖται πός τοτερα αὖτις, ἀπό, ἀγώνωσαν τὸν διαγωνισμό και προσήργησαν καινούργιο, τὴν τελευταῖα στημήν ἐξέλεγη νέα Μίς Ολλανδία κι' ἐπειδή δὲν πρόσθιαν νὰ φίθη ἔγκαίων στὸ Παρίσι για τὸν μεγάλο διαγωνισμό, ήρθε μὲν ἀργοπλάνο ἀπὸ τὴν 'Ολλανδία, μέσα σὲ λίγες δοσες.

— Κι' είτε θέμασε οὐδανοκατέβατη! — "Αζ, νιά, πᾶς τὴν ζήλεψα... "Ηθελα ποὺ νὰ ταξιδιώψω μὲ τ' αεροπλάνο, μὲ δὲν μέρος στὸ πρόσθιον διέ τῷροι οἱ γονεῖς μον. Πιστεύω δι- μως πώς ἄμα πάσ στὴν 'Αμερική, θὰ δοκιμάσω καὶ τὴν ἀπόλαυσην αὐτής...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.



ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

